

[Aksel Larsen.]

et stadig mere omfattende og intimt økonomisk og politisk samarbejde mellem de nordiske lande.

Jeg kan ikke undlade samtidig at udtale, at tidspunktet for denne ratifikation er yderst tankevækkende. Medens vi ved at godkende traktaten på én gang udvider de syv og skaber bedre betingelser for det nordiske samarbejde, er regeringen sammen med Englands regering allerede langt inde i overvejelser om, hvorledes disse to lande kan melde sig ind i det af Tyskland dominerede fællesmarked, også kaldet de seks. Så vidt jeg har forstået såvel på den højtærede udenrigsminister som af, hvad der er kommet offentligt frem i aviserne, er det regeringens arbejdshypotese, at England tilslutter sig de seks, og det er måske også regeringens målsætning at føre Danmark ind i de seks.

Af grunde, som burde være kendt, vil jeg gerne uden derfor ved denne lejlighed at starte en diskussion om markedsplanerne advare imod en sådan målsætning, og jeg vil på den givne foranledning bemærke, at hvis Danmark eventuelt følger England ind i de seks, må det betyde, at samarbejdet mellem de nordiske lande lider skade i stedet for at udbygges yderligere. Jeg ved ikke, om regeringen har haft kontakt med regeringerne i Norge, i Sverige og i Finland om de forhandlinger, der i øjeblikket pågår om, hvilken stilling de nordiske lande bør tage. Jeg vil imidlertid mene, at der bør optages kontakter på regeringsniveau, og at det bør ske snarest. Når jeg tænker på den ufuldstændige diskussion, vi på Nordisk Råds møde i februar havde om mulighederne for økonomisk samarbejde i Norden, forekommer det mig, at det ville være rigtigt at sætte det spørgsmål, jeg her omtaler, og som er af så stor betydning, til behandling på en ekstra session af Nordisk Råd, der bør træde sammen, inden vore lande er bragt i en situation, der kan minde om et fait accompli.

Jeg henstiller samtidig, at vi meget snart

får en folketingsdrøftelse af spørgsmålet om Danmarks stilling til markedsdannelserne og den nye situation, der er skabt. Vi bør ikke vente til folketingets afsluttende debat, og det er i øvrigt ikke tilstrækkeligt, at sagen selvfølgelig kan debatteres ved tillægsbevillingslovens tredje behandling, da den er af en sådan betydning, at den ikke bør drukne i en diskussion om indenrigspolitiske problemer og stridsspørgsmål. Det er ikke tilfredsstillende, at regeringen beskæftiger sig, og sikkert beskæftiger sig meget intensivt, med denne uhyre vigtige opgave. Inden der på nogen måde er sket noget, der kan foregribe Danmarks beslutninger eller indvirke på folketingets frie afgørelsesret, bør folketinget naturligvis have lejlighed til ud fra en alsidig information at tage stilling til såvel arbejdshypotese som målsætning, hvad Danmarks forhold til markedsdannelserne angår. Det er klart, at markedsdannelserne og Danmarks stilling til dem er af største betydning for Danmarks eksportmuligheder, ikke mindst hvad landbrugsvarer angår.

Hvad angår det konkrete forslag til beslutning, som vi her behandler, må man være opmærksom på den glædelige udvidelse af vor samhandel med Finland, herunder den forøgelse af vor landbrugseksport, der allerede er sket, og hvorom bl. a. det ærede medlem hr. Aage Fogh har talt. Man bør også være opmærksom på, at overenskomsten yderligere stiller i udsigt, at der kan ske en forøgelse af vor landbrugseksport til Finland. I så fald må vi sørge for at have noget at eksportere. Vi har i anledning af strejken på transportområdet hørt tilstrækkeligt, ikke mindst fra landbrugskredse, om de katastrofale følger, denne strejke muligt kunne få netop for landbrugseksporten. Det må på denne baggrund forbavse og muligvis forarge mange, at Landbrugsrådets præsident på et tidspunkt, hvor mejerikonflikten er udsat i 14 dage, proklamerer, at landmændene skal etablere leveringsstrejke, bl. a. og vel navnlig hvad mælken angår. En sådan leveringsstrejke vil